

Ruta del Castell

Serres de Miralles - Queralt



Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

TurismeTotal

Disseny: GEOSILVA PROJECTES SL.
Fotografies: Juan Becares i Andreu Comellas

La ruta es comença a peu de la carretera C-37, prop del km 53, davant de la finca de ca l'Escolà. L'itinerari segueix una pista i es dirigeix al castell de Miralles i l'ermita de Santa Maria de Miralles. En aquest punt es pot iniciar un recorregut circular que voreja tant l'ermita com el castell de Miralles; des del castell es tenen unes bones vistes del conjunt i de la falda de la serra. Posteriorment es pot accedir per un corriol fins a la font de Cal Gol. Des de la font de Cal Gol hi ha la possibilitat d'enllaçar cap a la Ruta de les vinyes en direcció sud o bé cap a la Ruta de la Serra en direcció nord (a la falda del Turó de la Vinya Vella).

Característiques tècniques

dificultat: baixa
longitud: 2300 metres
desnivell: 110 metres



Castell de Miralles

L'antic lloc de Miralles està situat a 662 m d'altitud. Es va nomenar per primera vegada castell de "Miralias" l'any 960, de la mateixa manera que el seu veí de Queralt. El castell va ser una fortalesa de proporcions considerables i pertanyé al Duc de Cardona. El Castell de Miralles és un indret solitari que té una excel·lent panoràmica: cap a llevant es divisa nítidament el castell de Claramunt i més enllà el perfil de Montserrat, cap a l'est es pot contemplar tota la plana de Miralles amb els camps actuals de conreu de blat i ordi i els camps de vinya.

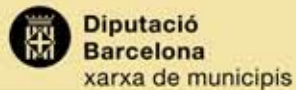


Església de Santa Maria de Miralles

Sota el castell podem veure l'església de Santa Maria de Miralles i els enderrocs dels edificis que foren habitats per sis o set famílies pageses fins a les darreries dels anys trenta. És una església romànica, de planta rectangular, que fou traslladada a l'ermita de Sant Romà. Ha estat del tot arreglada, però respectant l'aspecte original. Mancada de campanar, de la teulada només sobresurt una petita creu de ferro. Al costat de l'esglésiola podem veure-hi dos xiprers, en el mateix lloc on antigament devia haver-hi el cementiri. Un corriol que surt de l'esquerra de l'església duu fins a la font de Cal Gol, un indret molt tranquil i acollidor.



El primer tram de l'itinerari transcorre per una pista ampla que travessa una massa boscosa de pi blanc i de pinassa de forma secundària, amb algunes clarianes puntuals en aquells llocs on al pineda no s'ha pogut desenvolupar. Pel camí podem descobrir avifauna de medis arbrats com les mallarengues i el pinsà o mamífers com l'esquirol, la guineu i la fagina. Al finalitzar el tram de pista, quan aquesta s'obre a un prat herbat, veiem l'església de Santa Maria de Miralles, i per sobre seu treu el cap el Castell de Miralles, al qual s'hi pot accedir per un corriol que rodeja el turó en el qual s'ubica. Des del castell podem tenir l'oportunitat de veure un xoriguer fent l'aleta mentre busca algun presa amagada entre els matolls. El corriol que surt a mà esquerra del prat herbat ens guia durant uns 100 metres fins a la Font de Cal Gol, situada en el tram mig de la riera que duu el mateix nom.



TurismeTotal

Disseny: GEOSILVA PROJECTES SL.
Fotografies: Juan Becares i Andreu Comellas

La ruta comença a peu de la carretera C-37, entre el km 54 i 55. L'itinerari recorre tota la Serra de Miralles, rodejant el turó de la Vinya Vella, el turó de Coma-roques i l'Agulla Grossa de Miralles. Abans d'encerclar el turó de Coma-roques la ruta es bifurca i hi ha la possibilitat de vorejar-lo pel nord a peu i seguint el GR-172, o bé rodejar-la pel sud resseguint el torrent del mas d'en Sot.

L'itinerari finalitza quan s'arriba al collet de l'Agulla Grossa, a 800 m d'altitud, on hi ha les restes d'una caseta i uns corrals. El cim que s'aixeca a llevant és l'Agulla Grossa (846 m); un sender ressegueix per la carena fins dalt del cim. La panoràmica aquí s'extén fins Montserrat i el Baix Llobregat i fins les serres litorals de Collserola i el massís de Garraf. A ponent, l'església i el castell de la Roqueta i l'horitzó clou amb les muntanyes de Prades. Als peus de l'Agulla Grossa una gran panoràmica dels camps de conreus i de vinyes. El puig situat a l'est de l'Agulla Grossa és el Grony de Miralles (866 m), el cim més alt de tot el conjunt de Queralt-Miralles-Montbui.

La ruta compta amb tres punts d'enllaç amb les altres dues rutes (Ruta de les Vinyes i Ruta del Castell de Miralles).



Característiques tècniques

dificultat: mitjana
longitud: 4500 metres
desnivell: 240 metres

Genollet (*Narcissus assoanus*)



Al llarg d'aquesta ruta es va repetint una seqüència de comunitats vegetals corresponent a la alternança de solell, carena i obaga que es va trobant en alternar turons rocosos i feixes de conreu de cereal.

Al solell podem trobar-hi la brolla, el carrascar i la garriga. A la carena baixant cap a la obaga és comú el carrascar amb boix i sables. El genollet (*Narcissus assoanus*), geòfit bulbós la conservació del qual es considera prioritària en l'àmbit de l'espai, es desenvolupa en zones esclarissades de pinedes i carrascars o en substrats pedregosos. En baixar per l'obaga i deixar els substrats de roca calcària, hi predomina la roureda, que, si està degradada, deixa lloc a la joncada. Allunyant-nos de la serra, a Tous i Bellprat, el carrascar predomina netament als espais assolats i terres de margues.

La roureda guanya protagonisme cap a l'oest, extenent-se a partir de les obagues i torrents i predomina totalment a l'extrem més occidental de l'espai.

Fauna:

Al llarg d'aquest itinerari es van descobrint diferents medis, entre els quals els medis arbrats densos i els rocosos. Els primers estan habitats per teixons i senglars que surten de nit a alimentar-se als conreus. També podem trobar-hi musteles, fagines i ratolins de bosc. Pel que fa a ornitofauna podem veure l'esparver vulgar i l'aligot, el gaig blau, el tudó, el picot garser gros i mallarengues. En els medis rocosos podem trobar-hi carnívors com el gat mesquer (*Genneta genetta*) i les aus rapinyaires com l'aligot comú (*Buteo buteo*) i la àguila daurada (*Aquila crysaetos*) que aprofiten les roques per atalaiar i descansar. Rèptils com la sargantana ibèrica i el llangardaix ocel.lat troben en les roques l'hàbitat idoni per assolir-se.



Ruta de les Vinyes

Serres de Miralles - Queralt



Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

TurismeTotal

Disseny: GEOSILVA PROJECTES SL.
Fotografies: Juan Becares i Andreu Comellas

La ruta es pot iniciar des de dos punts diferents: Cal felip (proper al km 52 de la carretera C-37) o Cal Ramonet (proper al km 51 de la carretera C-37). L'itinerari avança per pistes que ressegueixen camps de cultiu de cereals i de vinya, voreja la falda de la serra de Miralles, travessa diferents torrents (entre els quals el torrent de Fontanilles, punt en el qual es pot visitar el balç de Fontanilles) i acaba resseguint els camps de l'Heura, vora la finca de les Colomines.

Al llarg del seu recorregut hi ha tres punts que enllaçen aquest itinerari amb la Ruta de la Serra de Miralles i un punt d'enllaç amb la Ruta del Castell de Miralles.

Característiques tècniques

dificultat: baixa
longitud: 4300 metres
desnivell: 100 metres



Les Vinyes:

A la Serra de Miralles, podem trobar-hi diferents masies disseminades entre camps de cultiu. Al terme de Santa Maria de Miralles la economia es basa fonamentalment en el cultiu de la vinya. A 550 metres d'altitud es cultiven 198 hectàrees d'algunes de les varietats més característiques de vinyes: Parellada, Sauvignon blanc, Pinot noir, Gewürztraminer, Riesling i Chardonnay. Dins la finca Françaça per exemple, es conreen 25 hectàrees de la varietat Sauvignon Blanc amb el qual s'elabora el Françaça, un vi molt elegant i conegut a la zona.



Parellada:
Cep blanc, raïm de gra gros. Alta producció.
Cava i brandi. Vi suau i de baixa graduació.



Pinot Noir: Cep negre de la Borgonya, gra petit negre violaci, pellofa gruixuda i polpa suau.
Vi de qualitat, amb mescla d'aromes.



Riesling: Cep de gra blanc originari de la Vall del Rin.
Vi sec i afruitat.



Sauvignon Blanc: Cep blanc, raïm petit groc verdós, pellofa gruixuda i polpa dolça i aromàtica.
Vi i vi dolç natural.



Gewürztraminer: Raïm de grans rosats.
Vi ric en aromes i fruits.



Chardonnay: Cep blanc, gra petit i rodó de pell groga.
Vins de característiques variables, xampany i vins escumosos francesos.



Balç de fontanilles:

El balç és una balma gegant. Des de dalt hi salta el rierol de Fontanilles i a l'interior es troba la font amb el corresponent toll. Podem trobar-hi espècies aquàtiques com la salamandra, la granota verda i reineta, el gripau comú, el tòtil i el gripauet. També són comunes la serp d'aigua i de collaret i la rata d'aigua.

Fauna:

Els terrenys agrícoles ofereixen bones reserves tròfiques hivernals per a espècies com els pinsans, els pardals i els estornells. Algunes espècies com la terrerola vulgar (*Calandrella brachydactyla*) ocell nidificant estival en algunes zones dels Països catalans, són comunes en els conreus secs de cereals.

En els ambients oberts i de conreus són comuns els mamífers com el talpó comú (espècie de costums subterrànies que es troba generalment als terrenys d'aufals), i la mussaranya comuna. Entre els rèptils destaca la serp blanca.

Terrerola vulgar (*Calandrella brachydactyla*)



Cereals:

Els cereals (blat i ordi principalment) ocupen el 15% del sòl de la zona i són el segon aprofitament a l'espai en importància després dels aprofitaments agropequaris i forestals. El cereal de blat és una de les matèries primes d'algunes classes de cervesa i la farina de blat s'utilitza bàsicament per elaborar pa. L'ordi s'utilitza tant per l'alimentació del bestiar (en forma de gra i en farratge) com per l'alimentació humana.